

ΓΜ 9271

ΟΙ ΕΝΚΥΟΝΩ ΠΕΣΟΝΤΕΣ

1862

N. ΚΑΤΡΑΜΗ ΙΕΡΕΩΣ,

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΖΑΚΥΝΘΩΣ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

1862.

ΤΟ ΥΠΟ ΤΟΥ ΦΙΛΟΘΕΝΟΥΣ

ΙΕΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΤΡΑΜΗ

Συγτεθὲν τοῦτο ποίημα, λαβόντες δημοσιεύομεν
ὅπως γίγη κτήμα τοῦ κοινοῦ.

ΟΙ ΕΝ ΚΥΘΝῳ ΠΕΣΟΝΤΕΣ.

Απὸ τῶν ὄροπεδίων μιᾶς νήσου τῶν Κυκλάδων
Ἐνθα τοῦ Σουνίου τὸ κύμα μετ' ἐκείνων τοῦ Αἰγίου
Ἄσπαζόμενα ἐκφέρουν τὸν εἰρηνικὸν τῶν φλοίσβων·
Τρεῖς σκιαὶ λευγεμονοῦσαι δισχιζοῦν τὸν αἰθέρα
Καὶ ὑπὸ τὸν Παρθενῶνα ταχυπτέρως συμπικνοῦνται,
Ὅπου καὶ αἱ λοιπαὶ σκιαὶ μας.

2.

Αἱ δὲ Ζωηραὶ φωναὶ τῶν ἐκ τῆς Κύθνου ἀντηχοῦσιν,
Ὅπου σπαραξικαρδίως ἀπὸ χεῖρας μαιφόνους,
ὡς εἰπόντων μετὰ θέρους « Ζήτω ἡ ἐλευθερία,
» Ζήτω ἡ πατρίς ἀδελφίαι » σφαγίσθησαν καθότι
Μετὰ καρτεροψυχίας, τοῦ Νκυπλίου αἱ ἐπάλλξεις
Ἰψωσαν φωνὴν γενναίαν.

3.

Ἀνθρωπόμορφόντι τέρας λησμονεῖ τοῦ Δεωτσάκου
Μὲ τὰ τοῦ Μωραϊτίνου καὶ Σκαρβέλου τῶν Ἡρώων
Τὴν ἰχολογοῦσαν δόξαν, καὶ ἀθάνατον ἀνδρείαν·

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΩΣ Πατρίς του ἔχει ἀνάγκην τοιοῦτων τέκνων;
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΚΤΗΜΑΤΑ ὕβρει, κατ' αὐτῶν τοξεύει,
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΘΟΥΡΙΟΥ Μὲ τὸ ξίφος εἰς τὰς χεῖρας.

4.

Ἄλλ' ἐὰν τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξ' αὐτῶν ἐφθόνει,
 ἔφειλεν ἤδη, πεσόντων, ν' ἀσπασθῆ τὰ πτώματά των,
 Καὶ οὐχὶ νὰ καθυβρίσῃ, ὡς νὰ ἦσαν ληστῶν σῶμα!
 Πλὴν ἀντὶ νὰ κλαυθμηρίσῃ εἰς τὴν στέρησιν τοιοῦτων
 Ἄγων τέκνων τῆς Ἑλλάδος, ἴσταται πρὸ τῶν νεκρῶν των,
 Φέρων ἀνοικέτους ὕδρεις.

5.

Σκληρὲς, παραδειγματίσου εἰς τὰ στίφῃ τῶν βρβάρων,
 Ἄτινα ταφὴν παρέχουν ταῖς ἀλλοεθνεῖς ἐχθροῖς των·
 Ἐνῶ σὺ τοὺς ὀμοδόξους, ἀδελφούς καὶ συμπολίτας
 Σύρας ἀνωθεν τῶν βράχων ἕως εἰς τὴν παραλίαν,
 Ἐνδον τῶν λεμβῶν ἀφῆκας, τετρωμένους τοὺς νεκρούς των
 Καὶ γυμνοὺς μέχρι πρωίας (1)

6.

Τρέμετ' ἄνδρῶν, ἔς τοὺς θρήνους καὶ τοὺς κοπετοὺς συνάμα,
 Οὗς ἡ πολυτλήμων Μήτηρ, καθ' ὑμῶν τῶν δουλοφρόνων,
 Ἐκφωνεῖ ἔς τὰς κεφαλὰς σας! Τρέμετ' ἄνδρῶν σεῖς, ὅσοι
 Πρὸς αἰσχύνῃ τῆς Πατρίδος, ἐνεργεῖτε χειροπέδας
 Καὶ ἀλύσεις βρυσθόγγους, πρὸς συμπέσειν ἀθῶων
 Πρὸς ζυγὸν τῶν ἀδελφῶν σας.

7.

Ἕλληνας, ἵνα πεισιῶμεν, στρέψωμεν ἔς τὰς Ὀλυμπίας
 Στύλας τοῦ Διὸς, ἰδῶμεν τὴν πολυπάθον Μητέρα
 Τὴν Περικλεῆ Ἑλλάδα, λυπηρῶς πενθηφοροῦσαν
 Μελανα ἡμφισμένην!.. Χέουσα πληθὺν δακρῶν
 Κ' ἔχουσι ἀπλεκτον τὴν κόμην, λίαν γοερῶς στενάξει
 Καὶ ἐκ κέντρων ψυχῆς λέγει.

8.

« Ἐστὸν οὐρανομήκην Τροῦλλον, ἤλιπρον τοῦ Βυζαντίου
 » ἔνθα ὁ σταυρὸς ἀνήθη καὶ ἤδη σύμβολον βρβάρων (2)
 » Εἰς τὰ νέφη ἀνυψοῦται, τὰ ἀθάνατά μου τέκνα
 » Ἡ τὸ λάθρον νὰ στήσουν ἢ νὰ πέσωσιν ἐνδοξοί·
 » Οὐχὶ δὲ μαιριῶν χειρὲς, χάριν ἀδελφοκτονίας
 » Δίκην λύκων αἰμοδόκων,

9.

» Νὰ κατασπαράξουν στήθη τῶν ἀνδρῶν μου ἱρώων!
 » Τέκνα, ἐκφωνεῖ, ἕως πότε, θέλετε ἀντιστρατεύει
 » Εἰς τὴν βούλησιν τὴν θεῖαν; — ἕως πότε ἡ Θεσσαλία,
 » Θράκη καὶ Μακεδονία, σὺν Ἠπείρωτε καὶ Κρήτῃ,
 » Θέλουσι βρυστενάξει ὑπὸ δουλικῆς ἀλύσει
 » Ἀφρηῆτου τυραννίας;

10.

» Ἄν τῶν ἀδελφῶν τὰ πάθη, καὶ ἀνήκουστοι κακώσεις
 » Τὰς ψυχὰς σας δὲν κινοῦσι τὸ κοινὸν ὑμῶν συμφέρον
 » Καὶ ἡ δόξα τῆς Πατρίδος, τῆς δεδουλωμένης γῆς μας,
 » ἔφειλε νὰ σὰς ταράσῃ, ὅτι τρώτε τοὺς καρπούς μου,
 » Οὗς περὶ τὸ . . . 21, οὗτοι ἐπότισαν κ' ἐθρέψαν
 » μὲ τ' ἀθάνατόν των αἶμα. »

11.

Ἐῖπετε, δὲν εἶν' αἰσχύνῃ, δὲν εἶν' ἱεροσυλία
 Οἱ ὄλγοι νὰ εὐμοιρῶσι, καὶ ἡ πληθὺς τῶν ἀδελφῶν των
 Νὰ στενάξῃ, νὰ στερεῖται, τῆς προγονικῆς των δόξης,
 Χάριν ἑτεροχθονίας; — ἱερὰς ἐλευθερίας
 Θύματα σφαγιασθέντα, ἡ Πατρίς ἡμῶν στενάξει
 Εἰς τὴν ἀποχωρησίην σας

12.

Καὶ μὲ χεῖμαρον δακρῶν βρέχουσα τὰς παρειάς της
 Δείκνυσι φρικώδη πόνον καὶ πρὸς τοὺς φονεῖς φωνάζει·
 « Ὄψεσθε βεδαίως, ὅσοι ἐχαλκεύσατε ἀλύσεις
 » Εἰς τὸ νεῦμα τῶν τυράννων, πρὸς σιγματισμὸν τοῦ ἔθνους
 » Πρὸς αἰσχρὰν δουλοφροσύνην ἢ πρὸς ἔκχυσιν αἱμάτων
 » Τῶν ἀγῶν ὁμογενῶν σας. »

13.

Τὰ στιλπνοφεγγῆ νησία τῆς Ἰονικῆς πλειάδος,
 Ἄτινα περιζωνοῦν ὡς ἀστέρες τὴν Ἑλλάδα,
 Σμίκρυναν τὴν φεγγοδόλον λάμψιν των ἔστων θάνατόν σας
 Κ' ἐπὶ τῶν ἀσήμεων τάφων, ὀμοθυμαδὸν ἐπέμψαν,
 Δακρυβέδρα μὲν ἄνθη, ἐκ τῆς νήσου τῶν Φαϊάκων
 Ἐκ τῆς νήσου τῶν Κλάδων τῆς πληγῆς σας. (3)
 ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

14.

Ὁ Πατρί; τοῦ Γαριβάλδου, μόλις ἤκουσε τὸν κρότον
 τοῦ Νεωπλιακοῦ Ἱφαιστείου, βλέπουσα ἀπὸ μακρόθεν
 τὴν κατεργομένην λάβαν, τρέχουσαν νὰ καταβάψῃ
 τοὺς προδότας τῆς Ἑλλάδος, ᾠφάαζε ἐκ τῶν Ἀπεννίνων·
 « Ὁ Ἑλλὰς Πατρί; Ἡρώων, χωρὶς θέμεθλον συμπονοίας
 » Ὁπισθοπορεῖ πᾶν ἔθνος! »

15.

» Μουσοτρόφε Ἰταλία, ἐξεφώνησεν ἡ Κόρη,
 » Μὰ τὸ Ἡρώϊκόν μου αἶμα, τὸ κυκλοφορῶν ἔς τὰς φλέβας
 » Τῶν κατοίκων τῆς Μεσσηνίας, καὶ τῆς Συρακούσης ἄμα (4)
 » Πάντοτε συνεκινήθη εἰς τ' ἀφόρητα δεινά σου,
 » Καίτοι σπαραξικαρδίως, τοῦ Βατικανοῦ τὰ βέλη (5)
 » Μᾶς κρατοῦν κεχωρισμένας.

16.

» Μάθε ὑπ' ἐμοῦ Φιλτάτη, ὅσον οἱ τοῦ Ὀνωρίου
 » Καὶ τοῦ Μετερνίχου θόλοι τοὺς ἐγωῖστὰς σκιαζοῦν,
 » Κ' οἱ τῆς Ἀλβιόνης παῖδες, μὲ τὸ προσπεποιημένον
 » Ἕφος των δολικτηριάζουν τὰς καρδίας ἀπλουστέρων·
 » Κ' ἡ Ρώμη, καὶ ἡ Ἀθήναι, καὶ τοῦ Βυζαντίου ἡ πόλις
 » Πώποτε δὲν θά ἡσυχάσουν. »

17.

Ὁ Πατρί; ἀνδρῶν ἐνδόξων, παμφιλτάτη Ἰταλία,
 Ἄγνωεῖς ὅτ' οἱ Λαγιάρδαι καὶ οἱ Παλμεροστῶνος φίλοι,
 Καίτοι κομπορρημονοῦσιν ὡς τῶν ἔθνοτήτων λάτραι,
 εἰς τὰ Κοινοβούλια των συνηγόρησαν ἐντόνως
 ἵπὲρ τοῦ ἀπεχθοῦς Μωάμεθ, κατὰ τῆς ἐλευθερίας
 Ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων;

18.

Εἶθε τῆς συμπονοίας τὸ δεῖγμα τῶν γενναίων μαχητῶν σου
 τῶν ἀπαθανατωθέντων ἕνεκα τῆς κροτερίας,
 νὰ διδάξωσι τὰ τέκνα τῶν ἀρχαίων μας Ἡρώων,
 πῶς μὲ τὴν Ἑλευθερίαν μεγάλυνται τὰ ἔθνη,
 Προχωροῦν αἱ κοινωνίαι, (μεθ' ὧν ἡ ἀγάρε; Πατρί; μας!!)
 εἰς προαγωγὴν καὶ δόξαν.

19.

Ἑλληγες λοιπὸν σκεφθῆτε· δώδεκα ἑκατομμυρίων
 ψυχῶν ὄντες ἐν συμπονοίᾳ, πόσα θέλομεν συμπράξει,
 μὲ τὴν χεῖραν τῆς Προνοίας! — Τὸν καταπεπλεγμένον
 καὶ ἀτρόμητον Σουλιώτην, ἢ τὸν Κρήτη πού τοσάκις
 ἵψωσε τὸ λάβαρόν μας, ἢ τὸν Χίον, ὅστις φεύγει
 τὴν πυρποληθεῖσαν γῆν του,

20.

Κ' εἰς ἄλλοδαπὴν γῆν τρέχει μετὰ τοῦ Ἑπτανησίου
 τοῦ στενάζοντος ἔς τὴν κόψιν τῆς Προστάτιδος ῥομφαίας·
 ἀνὲρ οὐκ ἐπιλομεν, ἀδελφίκα, νὰ κινήσωμεν τὸν λιθὸν
 πρὸς ἀπελευθέρωσίν των; — Ταῦτα ὥπλισαν τοὺς Γρήγορας
 τοὺς Ἀρτέμας, Κορωναίους, καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν των.
 τὰς στιβαρωτάτας χεῖρας;

21.

Ὅπως στήσωσιν ἀνδρείως νέα τρόπαια καὶ δόξαι
 στὴν ἀλυσοδεσμευμένην καὶ τυραννομένην γῆν μας
 καίτοι, φεῦ!.. καρδιαὶ ἀνάνδρων, ἐβαψαν ὅστων ἀδελφῶν των
 τ' ἀχιυμμενιμένα στήθη, τὰς τιτλομανεῖς μαχητοῦς
 ὡς εἰς τουρκικοὺς αὐχένους — Πλὴν ἂς βῆσωμεν τὸν πέπλον
 Ἀθήνης εἰς τὰ παρελθόντα . . .

22.

Ἄλλ' ἡμεῖς, ὦ τέκνα Ἑλλήνων, χρεῖαν ἔχομεν συμπονοίας
 ἂν τὴν δόξαν τῆς Πατρίδος, ἀληθῶς ἐπιθυμῶμεν.
 τὸ δὲ ὄμμα τοῦ ἱψίστου, τὸ τοῦ Κέρκερος τὴν πόλιν
 εἰς προαγωγὴν διέπον, δίκην ὄρνιθος, βεβραῖως
 τοὺς σκληρῶς φυγαδευθέντας εἰς τὰς πτέρυγας τοῦ θρόνου
 Ἀδύις θά ἐπαναγάγει

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 24.ῃ Ἰουνίου 1862 ἔτ. ἐλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

(1) Τὰ καθέκαστα τῆς σκηνῆς ταύτης, βλέπε ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Ἐφημεριδογραφίᾳ, καὶ πρὸ πάντων εἰς τὴν ὑπὸ τῶν ΚΚ: Καλοῦ καὶ Μητσάκη ἐκθεσιν, καταχωρηθεῖσαν εἰς τὴν Ἑλπίδα.

(2) Γνωστὸν οὖν ἐπὶ τῆς Ἀγίας Σοφίας, ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ἀνοφύεται ἡ Πιπτέληνος.

(3) Κατὰ τὰς ἀπαισίας ἡμέρας τῆς μαιφονίας τῶν αὐτῶν τούτων ἀνδρῶν Λεωτσάκου καὶ λοιπῶν, ἡ Βουλὴ τῆς Ἐπιτανήτου συνεδριάζουσα ἐπονήτατο μνείαν τοῦ γεγονότος τούτου, συγγενήσασα μὲν δακρύων τὸ φιλοφθές καὶ πολυπληθές ἀκροκρήνον.

(4) Ἡ Μεσσήνη, πόλις ἐστὶ τῆς Σικελίας, πρότερον ὀνομαζομένη Ζάγκλη. — Ὀνομάσθη δὲ Μεσσήνη κατὰ μὲν τὸν Ἡρόδοτον 4. 22, οὗ μετὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς ἐν Ἀσίᾳ Ἰωνίας ὑπὸ Δαρείου τοῦ Ἰστιάτου περὶ τὸ 498, ἐλθόντες τινὲς τῶν Σαμίων καὶ Μηλεσίων τὴν ἐκορίευσαν κατὰ δὲ τὸν Στράβωνα σ'. «... κτίσμα δ' ἐστὶ Μεσσηνίων τῶν ἐν Πελοποννήσῳ, παρ' ὧν τὸ ὄνομα μετέλλαξε, καλουμένη Ζάγκλη πρότερον. » — Αἱ δὲ Συρακούσαι, ἧς ἡ ἐπισημοτέρα τῶν ἀρχαίων ἐν Σικελίᾳ πόλεων κτισθεῖσα ὑπὸ τῶν Κορινθίων τῶν μεταβάντων μετὰ τοῦ Ἡρακλείδου Ἀρχία ἐκ Πελοποννήσου τὸ 738 Π' X. — Πατρίς τοῦ ποιητοῦ Θεωκρίτου καὶ τοῦ μαθηματικοῦ Ἀρχιμείδου — Ἡρόδ. 7. — 134 — Θουκυδ. σ' 3 — καὶ Στράβων σ'. 269. ὅστις λέγει « Τὰς δὲ Συρακούσας Ἀρχίας μὲν ἔκτισεν ἐκ Κορίνθου πλεύσας »

(5) Ἀνεκασθεν ἡ Ρωμάνη Ἐκκλησία κατεπολέμησε τὴν Ὀρθοδοξίαν, τὴν ἀσπίλον νύμφην τοῦ ἱ. Χριστοῦ ἐνοσπεύρουσα ἀεὶ ποτε τοῖς ὀπαδοῖς αὐτῆς τὸ καθ' ἡμῶν τῶν Ἀνατολικῶν ἀπεχθέςατο τῆς ἀγιοποιίας μῆτος. Νομίζων ὁ ἄκρος Ποντίφης, διὰ τοῦ μίστου τούτου νὰ διακρήσῃ τὴν ἦδη πνέουσαν τὰ λοιπὸν ἀνταρχαγγελικὴν Κοσμοκρῆν ἐξουσίαν του. Ἀλλὰ τὸ ἀνεξίθρησκον, ἀφ' ἐνός τοῦ Ἑλληνοσ, καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Σοφοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Βασιλέως γραφόμενα ἀφ' ἐξέρθου, ἐστῶσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ φημιστὰ καὶ Αὐτῆς καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν Πορφυροφύροις.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΛΟΓΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛΣ2.Φ5.0012